



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

فصلنامه علمی - پژوهشی مطالعات میان رشته‌ای در علوم انسانی

امتیاز: علمی - پژوهشی
۳/۱۴۵۲ / ۱۳۸۸/۰۴/۰۳

دوره چهارم، شماره ۲، بهار ۱۳۹۱

هیأت تحریریه

حسام الدین آشنا، استادیار ارتباطات دانشگاه امام صادق(ع)؛ صادق آفینهوند، استاد تاریخ دانشگاه تربیت مدرس؛ غلامعلی افروز، استاد روانشناسی دانشگاه تهران؛ اکارت اهرلر، استاد جغرافیای دانشگاه بن؛ مهدی الونی، استاد مدیریت دانشگاه علامه طباطبائی؛ مرتضی بحرانی، استادیار اندیشه سیاسی پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی؛ محمد رضا حاتمی، استادیار علوم سیاسی دانشگاه پیام نور؛ حسن حنفی، استاد فلسفه دانشگاه قاهره؛ محمد باقر خرمشاد، دانشیار علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی؛ غلام رضا خواجه سروی، دانشیار علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی؛ رضا داوری اردکانی، استاد فلسفه دانشگاه تهران؛ محمد رضا دهشیری، استادیار روابط بین الملل دانشکده روابط بین الملل وزارت امور خارجه؛ محمد تقی رهنماei، دانشیار جغرافیای دانشگاه تهران؛ کورش فتحی واجارگاه، استاد علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی؛ ریچارد فرای، استاد ایران‌شناسی دانشگاه هاروارد؛ مایکل کوک، استاد اسلام‌شناسی دانشگاه پرینستون؛ محمد لکه‌هازن، استاد فلسفه موسسه امام خمینی(ره)؛ فتح‌الله مجتبایی، استاد ادیان و عرفان دانشگاه تهران؛ مصطفی محقق داماد، استاد حقوق دانشگاه شهید بهشتی؛ علی مظاہری، دانشیار روانشناسی دانشگاه شهید بهشتی؛ امیر ملکی، دانشیار جامعه‌شناسی دانشگاه پیام نور؛ نعمت‌الله موسی‌پور، دانشیار علوم تربیتی پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی؛ سید عبدالامیر نبوی، استادیار علوم سیاسی پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی

داوران این شماره

حسین ابراهیم آبادی، مسعود آریایی‌بنا، منصور انصاری، مصطفی ایمانی، علی خورسندی طاسکوه، حسن دانایی‌فر در راضی‌صمیمی، سید محسن علوی پور، رضامحوزی، علیرضا مقدم، سعید معید‌فر، سید عبدالامیر نبوی صفحه آرا: سمیه شاه علیزاده ویراستار فارسی: سمانه بیگدلی کارشناسان فصلنامه: حمید خوانپایه

صاحب امتیاز
پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

مدیر مسئول
محمد رضا حاتمی

سردیر
غلام رضا خواجه سروی

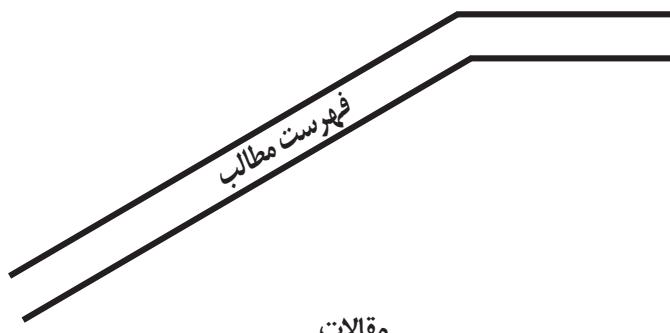
مدیر داخلی
مصطفی بحرانی

نشانی: تهران، خیابان پاسداران، خیابان شهید مؤمن نژاد (گلستان یکم) شماره ۱۲۴
تلفن: ۰۲۰۷۱۹ ۲۲۷۶۷۴۹۱
پست الکترونیکی: info@isih.ac.ir
سایت: www.isih.ir
قیمت: ۱۵۰۰ ریال

﴿ مقالات منتشر شده در فصلنامه مطالعات میان رشته‌ای صرفاً بیانگر نظرات نویسندگان آن است و ضرورتاً مورد تأیید پژوهشکده نیست. ۲۰۲۰

﴿ دریافت مقالات از سوی فصلنامه مطالعات میان رشته‌ای از طریق سایت www.isih.ir امکان پذیر می‌باشد.

﴿ این فصلنامه در پایگاه اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی (SID) به آدرس www.sid.ir نمایه شده است.



مقالات

پیش نیازها و موانع تحقیق توسعه علوم انسانی میان رشته ای / غلامحسین

خورشیدی، شیوا پیشگاهی / ۱

موانع و راهکارهای کاربست یافته های تحقیقاتی علوم انسانی / محمد

احمدی، صمد رسول زاده اقدم، یوسف محمدی فر / ۱۷

آموزش مهارت های تفکر انتقادی: رویکردی بین رشته ای / محمد

عسگری / ۳۵

رویکرد فرا رشته ای ادگار مورن و مبانی فلسفی اندیشه وی / علیرضا

محمودنیا، پروانه نجاریان، سعید ضرغامی، محمد یمنی / ۶۵

بازسازی روش شناختی نظریه انتخاب عمومی / فائز دین پرست

علی ساعی / ۸۷

ژاک دریدا و سیر نزولی فلسفه سیاسی غرب / علیرضا آقا حسینی / ۱۱۱

شیوه‌نامه نگارش و شرایط پذیرش مقاله

۱. مقاله پژوهشی و در زمینه مطالعات میان‌رشته‌ای باشد و در دیگر نشریات فارسی زبان داخل و خارج کشور چاپ نشده باشد.
۲. مقاله حروف‌چینی شده و بین شش هزار تا نه هزار کلمه باشد.
۳. در ابتدای مقاله چکیده فارسی و انگلیسی (بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ کلمه) آورده شود که در آن خلاصه‌ای از موضوع مقاله، روش تحقیق و مهمترین نتیجه‌گیری مقاله، قید شود.
۴. نظر مقاله و شیوه‌ای نگارش از جمله معیارهای مهم داوری مقاله است.
۵. معادل لاتین اسمی و مفاهیم مهم در پاورپوینت هر صفحه آورده شود.
۶. برای ارجاع به منابع در داخل متن به صورت (نام مؤلف، سال انتشار: شماره صفحه) عمل شود.
۷. در پایان مقاله فهرست الفبایی منابع مورد استفاده فارسی و انگلیسی به طور جداگانه به شکل زیر ارائه شود:

- ﴿ کتاب: نام خانوادگی، حرف اول نام (سال انتشار) عنوان کتاب، شماره جلد، (نام و نام خانوادگی مترجم)، شماره چاپ، محل انتشار: انتشارات.
- ﴿ مقاله: نام خانوادگی، حرف اول نام (سال انتشار) «عنوان مقاله»، نام نشریه، شماره، صفحات.
- ﴿ پایان نامه: نام خانوادگی، حرف اول نام (سال انتشار) عنوان پایان‌نامه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد/ دکترا، رشته، دانشکده، دانشگاه.
- ﴿ گزارش: نام سازمان (سال انتشار) «نام گزارش».
- ﴿ مطلبی در اینترنت: نام خانوادگی، حرف اول نام (تاریخ اخذ مطلب): نشانی کامل سایت.
- ۹. مشخصات نویسنده یا نویسنده‌گان شامل نام و نام خانوادگی، مرتبه علمی، نام دانشگاه یا سازمان، نشانی، شماره تلفن، نشانی پست الکترونیک در صفحه‌ای جداگانه ذکر شود.
- ۱۰. ارسال مقاله از طریق سامانه نشریه info@isih.ac.ir به آدرس ارسال شود.
- ۱۱. چاپ مقاله در فصلنامه منوط به تأیید داوران و هیأت تحریریه است و فصلنامه در ویرایش مطالب آزاد است.
- ۱۲. در صورت ارائه مقاله به نشریه‌ای دیگر، پیگیری آن در این فصلنامه متوقف می‌شود.

رویکردها و چشم‌اندازها

نکاتی معطوف به ویژگی‌هایی از مطالعات میان‌رشته‌ای که «فصلنامه» در پی پرداختن به آن‌ها است:

یکم. میان‌رشتگی، چه در آموزش و چه در پژوهش ناظر به سوالات و مسائلی است که یک «رشته» آکادمیک به تنها‌یی از عهده تبیین، تفسیر، تحلیل و نظریه‌پردازی در باب آن‌ها نیست. از سوی دیگر، مطالعات میان‌رشته‌ای در مسیر گذر از «دانشمند شدن» به «متخصص» شدن حائز اهمیت شده است. توضیح این دو نکته را می‌توان به اجمال چنین بیان داشت که در پی تقسیم‌بندی جدید در علوم و معارف، و تأسیس دانشکده‌ها و رشته‌های مختلف، به‌ویژه با عطف توجه به نکته کلیدی «حل المسائلی» آن رشته‌ها، بسیاری از موضوعات موجود در علوم و معارف به رغم تبیین‌های مختلف از آن‌ها، هم‌چنان دارای تبیین و تحلیل و یا تفسیر مکفى و متناسبی نبودند. از این‌جا بود که در دانشکده‌های مطرح جهان، مطالعان میان‌رشته‌ای پا به عرصه گذاشت تا امکان نظریه‌پردازی در باب آن موضوعات را فراهم آورد. از سوی دیگر، در جهان قدیم و تا پیش از تحولات اساسی در نهاد دانشگاه، استادی و پژوهشگران علوم و معارف را عهد استوار بر این بود که تا حد امکان و توانایی همه معارف را به صورت زنجیروار بیاموزند و علوم را حسب تقسیم‌بندی‌های موجود از ریشه به سوی انتها پی بگیرند. اما در دوران مدرن که چنین وضعیتی دیگر امکان‌پذیر نبود و رفتارهای افراد به سوی متخصص شدن در یک رشته یا حتی یک موضوع خاص گام می‌نهادند، تقطیع نسبت به این نکته پیدا شد که «مالایدرک کله، لایترک جله» (هر آن‌چه همه‌اش به دست نمی‌آید، همه‌اش وانهاده نمی‌شود). از این‌جا بود که تلاش‌هایی از منظر موضوع و روش و در حیطه آموزش و پژوهش صورت گرفت مبنی بر این‌که در مسیر دانش‌آموزی و دانش‌پژوهشی، تا حد امکان به موضوعات موجود به شیوه امتزاجی نگاه شود و رهیافت‌ها، روش‌ها و نظریات موجود در دو یا چند رشته، جهت فهم موضوعات به کار گرفته شود.

دوم. میان‌رشته‌ای، پس از کاوش نظری، در عمل تحقق می‌یابد. از این نظر، مطالعات و ادبیات میان‌رشته‌ای در پی نوعی انباشت و هم‌آوایی است. در نتیجه، هر چه متخصصان

میان رشته‌ای از حصار فردیت خود بیرون آیند، تعاملات میان رشته‌ای نیز بیشتر تحقق و تقویت می‌شود. به دنبال این آزمون است که میان رشتگی می‌تواند به «روحیه» آموزش و پژوهش تبدیل شود. تجربه‌ای - هر چند محدود - در این زمینه گواه چنین ادعایی است. تلاش بسیاری از دانشگاه‌ها و موسسات پژوهشی جهان برای برگزاری نشست‌ها و کنفرانس‌های میان رشته‌ای نیز موید این نکته است.

سوم. بدیهی و آشکار است که حوزه مطالعات میان رشته‌ای در این ایران، نیازمند تاملات نظری فراوان است. اگرچه در عرصه علم به دلیل ضرورت پرداختن به این حوزه، تاکنون میان رشته‌ای‌هایی چند در محیط‌های دانشگاهی تأسیس و در حال اجرا و انجام است، اما به لحاظ تاملات نظری این حوزه شدیدا نیازمند مطالعه هم‌جانبه است. از این نظر، تمرکز اصلی «فصلنامه» بر مطالعات نظری حوزه میان رشته‌ای و سپس حوزه عملی است.

چهارم. حسب دو نکته پیشگفته، نگاه و خامه مخاطبان و نویسنده‌گان محترم این حوزه (که قصد پژوهش، تالیف و ارسال مقاله در این حوزه را دارند) را به این سو معطوف می‌داریم که در مقالات خود را به سمتی سوق دهنده موضوعات و مسائلی از این قبیل پرداخته شود: چیستی میان رشتگی و میان رشته‌ای‌های موجود؛ الزامات و استلزمات میان رشته‌شدن؛ تاریخچه میان رشته‌ای در جهان؛ تجربه‌های میان رشتگی در دانشگاه‌های ایران و جهان (به ویژه با عطف توجه به جهان اسلام و کشورهای در حال توسعه)؛ ویژگی‌های بومی میان رشتگی (به ویژه در ارتباط با حل المسائلی بودن آنها)؛ روش در میان رشتگی؛ نظریه‌های میان رشتگی؛ آسیب‌شناسی میان رشتگی و میان رشتگی‌ها؛ تناظر میان رشته‌ها در آموزش و پژوهش؛ تجربه‌های ایرانی میان رشته‌ای (جدید و قدیم)؛ بررسی تخصصی آرا و اندیشه‌های میان رشتگران؛ پیامدهای میان رشته‌ای برای حوزه‌ها و نهادهای مختلف؛ آموزش، دین، خانواده، سیاست، هنر و؛ فرهنگ (کنونی)، جامعه و میان رشته‌ای؛ میان رشتگی خارج از حوزه‌های آکادمیک؛ امکان ارائه تقسیم‌بندی علوم و معارف بر اساس مسائل و موضوعات میان رشته‌ای؛ دینی یا سکولار بودن میان رشته‌ای؛ میان رشته‌ای و تحول در علوم (به ویژه علوم انسانی)؛ میان رشته‌ای و مسئله جنگ؛ میان رشته‌ای و مفاهیم مدرن (مسئلیت، تساهل، آزادی، برابری و ...).

پیش‌نیازها و موانع تحقیق توسعه علوم انسانی میانرشته‌ای

غلامحسین خورشیدی^۱

شیوا پیشگاهی^۲

تاریخ دریافت: ۹۱/۱/۱۵

تاریخ پذیرش: ۹۱/۳/۱۶

چکیده

توسعه علوم میانرشته‌ای، مساله‌ای چند بعدی است. از این رو، پرداختن به ساز و کارها، ظرفیت‌ها، و موانع تحقیق توسعه این علوم در ایران کار پیچیده‌ای است. در این رابطه نمی‌توان به کلی گویی کرد و تنها به ذکر عناوینی بسته نمود زیرا همه آنچه در این رابطه مطرح است برای همه حوزه‌های علم مشترک نمی‌باشد و حتی در یک حوزه خاص هم گرچه مشترکات فزونی می‌گیرند ولی مورد به مورد تفاوت‌ها نیز رخ می‌نمایند. این پیچیدگی‌ها آنگاه که میانرشته‌ها حاصل ازدواج دو یا چند حوزه متفاوت باشند، عمق و وسعت بیشتری می‌یابند. در این مقاله کوشیده‌ایم تا موضوع را تنها در حوزه علوم انسانی مورد بررسی قرار دهیم. اصطلاح میانرشته‌ای اغلب، با مسامحه به کار می‌رود و معمولاً همراه با واژه‌های مشابه، از جمله چندرشتگرایی و فرارشتگرایی، استفاده یا جایگزین آنها می‌شود که در این مقاله تلاش ما پرهیختن از این مسامحه نیز می‌باشد. چندین دهه است که در محیط دانشگاهی جهانی رشتهداری حاکم شده است که تأکید فزاینده‌ای بر تخصص و مزایای آن دارد و تنها به متخصصان یا صاحب‌نظران یک رشتہ خاص اجازه داده می‌شود به پژوهش و ارائه نظریه در آن رشتہ پردازند. در سال‌های اخیر، به دلیل پیچیدگی جوامع و گستردگی و تنوع مسائل، ناکارآمدی این شیوه بیش از پیش آشکار شده است و این امر مهم‌ترین پایه رواج مطالعات بین‌رشته‌ای به حساب می‌آید؛ البته درک عمیق‌تر موضوعات و شناخت بیشتر و کامل‌تر پدیده‌ها نیز انگیزه دیگر رواج این نوع تحقیقات می‌باشد. منظور از مطالعات بین‌رشته‌ای، فرایند درگیر شدن رشتهداری مختلف علمی در پاسخ‌گویی به یک سؤال، حل یک مسئله یا طرح موضوعی

۱. عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی / com.yahoo@ghhofin
۲. کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی (شرکت گلستان) / sh.pishgahi@gmail.com

است که به علت پیچیدگی و وسعت زیاد آن قابل بررسی با استفاده از یک رشته واحد نیست. در مطالعات میان‌رشته‌ای کارآمد از هر رشته علمی به عنوان یک منبع معتبر اطلاعاتی به تناسب استفاده می‌شود و این در واقع نوعی رویکرد ماتریسی در سامانه بهره‌برداری از دانش‌های متنوع بشری است؛ بنابراین، چنین مطالعاتی، نه تنها با ترکیب اطلاعات به دانش جدیدی دست می‌یابند، بلکه درک کامل‌تری از تشابهات و تمایزات بین رشته‌ها نیز ایجاد می‌کنند. تفاوت در مفروضات، دیدگاه‌ها، روش‌ها، زبان و اصطلاحات فنی هر رشته و موانع شناختی دیگر در انسان‌ها از جمله مشکلاتی هستند که استفاده از مطالعات میان‌رشته‌ای را محدود می‌سازند. در این مقاله، ابتدا به اهمیت و ضرورت گسترش تحقیقات میان‌رشته‌ای در علوم انسانی و دانشگاه‌ها اشاره می‌شود، پس از آن به مفهوم تحقیقات میان‌رشته‌ای و شرایط انجام آن پرداخته می‌شود. موانع انجام این گونه تحقیقات و راه‌های غلبه بر این موانع مطرح خواهند شد.

کلیدواژه‌ها: توسعه علوم انسانی، میان‌رشته‌ای، پیش‌نیازها و موانع



فصلنامه علمی - پژوهشی

۲

دوره چهارم
شماره ۲
بهار ۱۳۹۱

مقدمه

کمتر موضوعی همانند علوم میانرشته‌ای و توسعه آن در چند سال اخیر توانسته مورد توجه محافل علمی و محیط‌های کاری قرار گیرد. رویکرد میانرشته‌ای ما را از دیواربست‌های رشتۀ‌ای خارج می‌کند و چشممان را به دنیاهای دیگری می‌گشاید. محقق با ایجاد پیوند میانرشته‌های گوناگون و پل زدن میان چند رشتۀ می‌تواند به کشف نهفته‌های بسیار بپردازد و به راهکارهای مناسبی برای دستیابی به حل مسائل پیچیده و چندبعدی دست یابد.

مطالعات بین‌رشته‌ای، فرایند درگیر شدن رشتۀ‌های مختلف علمی در پاسخ‌گویی به یک سؤال، حل یک مسأله یا طرح یک موضوعی است که به علت پیچیدگی و وسعت زیاد آن قابل طرح و بررسی با استفاده از یک رشتۀ واحد نیست. در مطالعات میانرشته‌ای کارآمد از هر رشتۀ علمی به عنوان یک منبع معتبر اطلاعاتی به تناسب استفاده می‌شود؛ بنابراین، چنین مطالعاتی، نه تنها با ترکیب اطلاعات به دانش جدیدی دست می‌یابند، بلکه درک کامل تری از تشابهات و تمایزات بین رشتۀ‌ها نیز ایجاد می‌کنند. مطالعات میانرشته‌ای، حرکتی برخلاف فرهنگ موجود دانشگاهی است. ویژگی یک رشتۀ دانشگاهی «استقلال و تمایز»، «تنظیم مرز»، «ایجاد مجموعه‌ای از دانش» و «معین کردن آموزش خاص و تعیین شاخص برای آن» است که از طریق «نهادها و انجمن‌های علمی خاص در هر حوزه» حمایت و تقویت می‌شود (فولاد چنگی و سامانی، ۱۳۸۷).

تحلیل میانرشته‌ای مستلزم یکپارچه‌سازی دانش حاصل از رشتۀ‌های مختلف علمی در مورد موضوع است. ابعاد مختلف چندرشتۀ به گونه‌ای ترکیب می‌شوند که درک حاصل بزرگتر از مجموع اجزا باشد. البته تمرکز بر یکپارچه سازی نباید بدین معنا انگاشته شود که یک تحلیل میانرشته‌ای همیشه به یک راه حل قطعی و مستحکم ختم می‌شود که در آن تمام تعارضات بین رشتۀ‌های مختلف حل شده است. می‌توان میانرشتگی را نوعی سازمان دهی فعالیت‌های آموزشی دانست که چند درس حول یک موضوع مطالعاتی را به یک دیگر پیوند زده تا پژوهه‌ای را به نتیجه برساند (والزان، ۱۳۸۹، ص ۱۲).

از جنبه تاریخی، میانرشته‌گرایی^۱ در طول قرن بیستم ظاهر شد و به نظر تامپسون کلاین^۲ نقطه عطفی را در طول دهه‌های ۶۰ و ۷۰ تجربه نمود (کوله، ۱۳۸۸، ص ۱۲). این که «آیا میانرشته‌گرایی را می‌توان یک انقلاب علمی تعریف کرد یا نه؟» سوال مهمی است که باید

1. Interdisciplinarity

2. Thompson Klein



طرح مساله

بدان پاسخ گفت. اگر با ارجاع به تعریف کوہن¹ پارادایم رامجموعه نظریه‌ها، مفاهیم، ارزش‌ها، و اعتقاداتی بدانیم که پایه و زیربنای یک جامعه علمی را تشکیل می‌دهند، انقلاب علمی‌گذار از یک پارادایم به پارادایم دیگر است؛ اما معیار پارادایم به سختی با تعریف مطالعات میان‌رشته‌ای سازگاری دارد (کوله، همان، صص ۲۸-۲۹).

توسعه علوم انسانی نقش راهبردی در توسعه دانش و فن آوری به طور کلی دارد و همین نکته، ضرورت جست‌وجو از عوامل تسهیل کننده و موافع بازدارنده رشد و بالندگی این علوم را پذیرفتنی می‌کند. اما چنین جست‌وجویی گسترده‌گی و پیچیدگی زیادی دارد و قابل مطالعه در یک مقاله نیست و باید آن را در چند بحث فرعی مورد مطالعه قرار داد. در این مقاله کار ما پرداختن به حوزه فرعی میان‌رشته‌ها در حوزه اصلی علوم انسانی می‌باشد که این نیز پیچیدگی‌های فراوان دارد و همین پیچیدگی‌هاست که رژ کوله² را به واداشته است که بنویسد: «در قالب مجمعالجزایر میان‌رشته‌ای، تعاریف متکثر و متعدد، دیدگاه‌های مخالف و متضاد، تعارض‌ها، تناقض‌ها و تقابل‌های گریز ناپذیر چه باید کرد؟» (همان، ص ۴۷).

توسعه میان‌رشته‌ای‌ها از امور چندعاملی³ است و در تبیین آن عوامل مختلف روش‌شناختی، روان‌شناختی، جامعه‌شناختی، تاریخی، پیش‌نیازی، و ساز و کاری را می‌توان مورد توجه قرار داد. بدیهی است که پرداختن به همه این ابعاد نیز در قالب یک مقاله نمی‌گنجد و از این رو، ما در این میان، تنها دو دسته عوامل پیش‌نیازی و ساز و کاری را مورد مطالعه قرار می‌دهیم. اما، مراد از عوامل پیش‌نیازی و ساز و کاری چیست؟ دیدگاه میان‌رشته‌ای تنها یک دیدگاه معطوف به اراده و خواستن نیست. بلکه مهمتر از آن یک تجربه عملی و طولانی است که نیازمند تغییر اساسی در مبانی تفکرات نظری و رویکردی در این زمینه است (رک: وبسایت حسین بشیر).

واقعیت تلخ و انکارناپذیر این است که روی آوری کشورهای کمتر توسعه یافته به ایجاد رشته‌های علمی در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی اشان، تقليیدی است و برخلاف کشورهای بیشتر توسعه یافته که زايشگاه علوم هستند اين رشته‌ها بتابع نیازهای واقعی جامعه متولد نمی‌شوند! و به عبارت دیگر، ایجاد رشته‌های علمی متوجه حل مسائل و رفع نیازهای احساس شده نیستند.

1. Kuhn
2. Rege Colet
3. multi factorial



علوم میان‌رشته‌ای نیز همانند سایر علوم بشری حاصل تلاش آدمی برای حل مشکلات خود است و جنبه صرفا نظری ندارند. پرسش این است که آیا روی آوری کشورهای کمتر توسعه یافته به این علوم، محصول احساس نیاز واقعی آن‌ها است یا محصول عمل اثر تقلید می‌باشد. دلایل جالب، مختلف و فراوانی وجود دارند که محدوده‌هایی که اصطلاحات مرزهای رشته‌ای خوانده می‌شوند، فرو ریخته‌اند (کلاین، ۱۳۹۱، ص ۱۸؛ پیشگفتار به قلم کارول گیری اشنایدر). تلقی دانش به مثابه یک نهاد^۱ و یا یک ساختار خطی^۲، جای خود را به اصطلاحاتی چون شبکه^۳ و تارهای مشبك در هم تنیده^۴ داده است (همان، ص ۲۵). به گفته کلاین، میان‌رشته‌ای گرایی را می‌توان ابزاری برای حل مشکلات و پاسخگویی به سوالاتی دانست که در صورت به کارگیری روش‌ها یا رویکردهای واحد امکان بررسی و اهتمام به آن‌ها به گونه‌ای رضایت بخش وجود ندارد (موهان، ۱۳۸۹، ص ۱۲). به گفته آکرمن^۵ میان‌رشته‌گی بر روی تلفیق موضوعات، دانش، روش و تجربی استوار است که ویژگی‌های صحت و اعتبار علمی در درون رشته‌ها، برای رشته‌ها و فراسوی رشته‌ها را داشته باشند و نیز ویژگی‌ها، خصلت‌ها و مهارت‌های فردی و اجتماعی دانشجویان را رشد دهند (خورستنی طاسکوه، ۱۳۸۸، صص ۳۳-۳۴).

ضرورت‌ها و الزامات

میان‌رشته‌گرایی و کاریست آن در عرصه تدریس دانشگاهی موضوعی مهم و پیچیده است. مهم است از این رو که جامعه علمی به گونه‌ای فزاینده خواستار بهره گیری از معلومات برآمده از تلفیق و ترکیب رشته‌های مختلف علمی است و پیچیده از این رو که تحقیق این مهم نیازمند ایجاد زمینه‌هایی است که بتوان بر شالوده آن‌ها ترکیبات و تلفیقات مین رشته را به ساماندهی و ساختاردهی نمود.

با استناد به نیسانی^۶ و گاس^۷ کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی مدت‌ها از میان‌رشته گرایی ساختاری، به دلایل زیر حمایت کرده‌اند (دهشیری، ۱۳۸۸):

دانش میان‌رشته‌ای غالبا خلاقیت را طلب می‌کند؛

ترکیب رشته‌ها زمینه ایجاد قلمروهای جدید علمی را فراهم می‌آورد؛

1. Foundation
2. Linear Structure
3. Network
4. Web
5. Ackerman
6. Nissani
7. Gass

آشنایی با دو یا چند رشته علمی موجب شناخت و واکاوی خطاهاي طرفداران رشته‌های علمی می‌شود؛

وجود موضوعات تحقیقی ارزشمند بینابینی، بهره‌گیری از میان‌رشته‌ها را اقتضاء می‌کند؛ رویکرد میان‌رشته‌ای نیاز م وجود برای حل بسیاری از مشکلات فکری، اجتماعی و عملی راتامین می‌نماید؛

دانش و پژوهش میان‌رشته‌ای زمینه تحقق آرمان وحدت شناخت را فراهم می‌کند؛ میان‌رشته‌ای زمینه انعطاف پیشتری را بین پژوهشگران میان‌رشته‌ای به وجود می‌آورد؛ دانش میان‌رشته‌ای زمینه مطلوبی را برای سفر پژوهشگران به سرزمین‌های جدید فکری مشابه ایجاد می‌کند؛

مطالعات میان‌رشته‌ای موجب زدن شکاف‌های ارتباطی بین رشته‌های تخصصی می‌شود و محققان را در بسیج منابع عظیم فکری در خدمت عقلانیت و عدالت اجتماعی وسیع تر یاری می‌رسانند؛

مطالعات میان‌رشته‌ای با برقراری پیوند بین رشته‌های پراکنده، محققان میان‌رشته‌ای را دفاع از آزادی نظری (دانشگاهی) یاری می‌رسانند.

اریک فروم^۱ از جمله متفکرانی است که در قرن بیستم، با مشاهده بحران جامعه نوین، تحلیل و درک این بحران را مستلزم مطالعه میان‌رشته‌ای یافت (علوی پور و علی نعمت پور، ۱۳۸۸). به اعتقاد بزرگر (۱۳۸۷)، مطالعات میان‌رشته‌ای گونه‌ای از علوم است که بعد از آشکار شدن ضعف‌ها و کاستی‌های تخصصی شدن و شعبه شعبه شدن علم به رشته‌های تخصصی ریز، ضرورت یافته است. فلسفه پیدایش علوم میان‌رشته‌ای از سویی، در واقعیات عینی و ظهور پدیده‌های منفرد، اما چند وجهی و پدیده‌هایی ریشه دارد که تبیین همزمانی، مشکل‌شناسی میان‌رشته‌ای، راه حل شناسی میان‌رشته‌ای، و اقدام همگانی و فرگیر را می‌طلبید و از سوی دیگر، ریشه در مجادلات نظری و نقد روش‌شناسی تجزیه و ترکیب و علوم اثباتی (پوزیتیویستی) دارد. او می‌گوید که مطالعه سیر علوم و دانش بشری نشان می‌دهد که این معرفت در آغاز، دارای وحدت بوده و در عصر جدید تمدت غریبی، تجزیه شده و کثرت پیدا کرده است؛ اما با ملاحظه پیامدهای منفی کثرت‌گرایی و شعبه شعبه شدن، تلاش می‌شود تا مجدداً وحدت گذشته احیاء شود. شکاف معرفتی بین آنچه از آن آگاهیم و آنچه بدان نیاز داریم، چه بسا منجر به شکست‌های هولناک سازمانی می‌شود؛ در این جاست که باید با بهره‌گیری از مدیریت دانش در جهت

1. Erich Fromm

پر کردن این شکاف برآیم و این در بسیاری از موقع نیازمند ورود به میان رشته ها می باشد (توضیح بیشتر در این رابطه را باید در کتب و مقالات مدیریت دانش از جمله کتاب مباحث کلیدی در مدیریت دانش جدید ترجمه جعفر نژاد و سفیری؛ فصل یازدهم، جستجو کرد).

به هر حال، عوامل متعددی در اهمیت و ضرورت انجام تحقیقات میان رشته ای دخالت دارند. با بهره گیری از دیدگاه فولاد چنگی و سامانی (پیشین) برخی از این عوامل به شرح زیر هستند: پیچیدگی انسان و نیز محیط اجتماعی و طبیعی همراه با تعدد روش های مطالعه و بررسی واقعیت های انسانی یا فیزیکی یکی از مهم ترین عوامل توجه به تحقیقات میان رشته ای است. از سوی دیگر، رشد و پیشرفت علوم و در نتیجه تخصصی شدن آن سبب شده است که دانش مرزدار یا علوم متعارف نتواند به خوبی بر واقعیت منطبق شوند و نمایانگر آن باشند.

۲- رشد بیش از حد و روزافروز مرزها در علوم پیامدهایی به دنبال داشته است که این پیامدها توجیهی برای نیاز محیط های علمی به برنامه های میان رشته ای محسوب می شوند.

رواج نوعی جمود (دگماتیزم) و سختی در اثر تخصصی شدن علوم، رواج جزئی نگری، غیر واقع نگری و یکسویه نگری ناشی از جداسازی علم، حاکمیت روش ها و مبادی انتزاعی و تحریدی فارغ یا حتی معاشر با واقعیت، حاکمیت بی اطلاعی و بی ارتباطی رشته ها با یکدیگر و نبود تعامل مثبت میان آن ها، عدم اطلاع از جامعیت و سازگاری درونی علم و نادیده انگاشتن دیدگاه کل گرایانه، افزایش کارآمدی علوم در دستیابی به اهداف چند و چهی، و عدم وجود شرایط انتقال علوم کسب شده به موقعیت ها و نظام های مختلف را می توان برخی از این پیامدها دانست. کلین و نیوئل معتقدند برای رواج تحقیقات میان رشته ای در سال های اخیر می توان دو دلیل کاربردی و شناختی ذکر کرد. یکی از مهم ترین دلایل ضرورت تحقیقات میان رشته ای این است که مسائل جهان واقع خیلی پیچیده اند و نمی توانیم تنها با یک رشته ای علمی واحد به حل آن ها پردازیم؛ برای نمونه، بررسی مسئله آلدگی هوا در اثر سوزاندن زیاله ها مستلزم آن است که از چندین رشته مختلف استفاده کنیم. شیمی به ماکمک می کند تا تأثیر آلدگی کننده ها بر جو زمین را بسنجیم؛ زیست شناسی تأثیر این عمل را بر نظام طبیعی مشخص می کند؛ اقتصاد در سنجش سود و زیان های رویکرده ای مختلف به کار می آید؛ و جامعه شناسی نیز به فهم پاسخ ها و واکنش های مردم به این کار می انجامد. با استفاده از یک تحلیل میان رشته ای می توان دانش های حاصل از رشته های مختلف را با یکدیگر ترکیب کرد و به حل بهتری از مسئله آلدگی هوا رسید. از نظر شناختی هم برای نمونه، برداشت و یگانه سازی ابزارها و بینش های رشته های تاریخ، هنر و



ادبیات محقق را قادر می‌سازد تا تصویر کامل‌تری از یک رویداد یا شخصیت تاریخی ترسیم کند. با توضیحاتی که داده ایم این نکته قابل درک است که موضوع مطالعات میان‌رشته‌ای، پدیده‌های چند بعدی است، ابعادی که مطالعه آنها از ظرفیت محدود یک رشته خاص علمی بیرون است. در این موضوع شناسی، نکته ظریف این است که پدیده‌های جهان هستی عموماً چند بعدی هستند و با پذیرش این نکته می‌توان ادعا کرد که در جهان دانش پیش روی ما، میان‌رشته‌ها تمام فضا را از آن خود خواهند کرد! البته این به معنای نابودی رشته‌های علمی نیست بلکه رشته‌ها، اجزائی خواهند شد که در ترکیب ضروری آن‌ها در چهره میان‌رشته‌ها به بار می‌نشینند و این باردهی دیگر همچون دوران رشته‌گرایی تک بعدی و ناقص خواهد بود. به دیگر سخن، شناخت جامع پدیده‌های چند بعدی جهان هستی، نیازمند گذر منطقی از رشته‌گرایی به میان‌رشته گرایی می‌باشد. در میان‌رشته‌گرایی، اصل بر شناخت و بررسی همه متغیرهایی است که در شکل گیری یک پدیده دخالت داشته‌اند (یا خواهند داشت). مطالعات میان‌رشته‌ای، تخصص را نه نفی که نقد می‌کند و آنچه میان‌رشته‌گرایان در پی آند این است که تخصص‌های در ترکیبات مختلف تکمیلی به کار گیرند و از توان هم‌افزایی ناشی از این کاربرای شناخت و بررسی جامع و چند بعدی پدیده‌ها بهره گیرند. در واقع، با میدان داری میان‌رشته‌ها عصر مثله کردن واقعیت‌ها و پنداشتن جزئی از واقعیت به جای کل آن (جزئی نگری)، که ویژگی دوران رشته‌گرایی است به پایان می‌رسد (برای توضیح بیشتر، رک: بزرگ، پیشین).

مطالعه سیر تطور علوم بشری حکایت از آن دارد که این علوم در آغاز راه وحدت و یگانگی داشته‌اند و در گذر زمان به کثرت رو کرده‌اند. البته این تحول را نمی‌توان غلط و مضر دانست و چیزی که نادرست بوده است، نوعی افراط در جداسازی و دیوارکشی میان علوم بشری است. اینک فرآیندی معکوس را در سیمای میان‌رشته گرایی شاهدیم که گذار از کثرت به وحدتی جدید را به نمایش می‌گذارد و البته این وحدت وحدتی در کثرت است. می‌توان گفت که اگر چند بعدی بودن پدیده‌ها علت پایه نیاز به میان‌رشته گرایی باشد، علوم انسانی بیش از علوم طبیعی به این حوزه جدید نیازمندند، زیرا پدیده‌های موضوع بررسی علوم انسانی نوعاً دارای ابعاد بیشتر و پیچیدگی بیشترند. به عنوان مثال، پدیده فقر اگر چه در نگاه اول پدیده‌ای اقتصادی به نظر می‌رسد ولی ابعاد چندگانه ایدارد که از حوزه علوم انسانی هم فراتر است. از این رو، یک اقتصاددان اگر فقط اقتصاد بداند، اقتصاددان توانایی نخواهد بود. در این رابطه، کینز معتقد است که اقتصاددان شایسته باید تا حدودی ریاضی دان، تاریخ دان،

سیاست مدار، و فیلسوف باشد و به طور کلی، هیچ بخشی از طبیعت انسان یا نهادهای انسانی نباید خارج از چارچوب ملاحظات او قرار گیرد. (برای توضیح بیشتر، رک: بزرگ، پیشین).

موانع توسعه میان‌رشته‌ها

اینک با شناختی که از میان‌رشتگی به دست آورده‌ایم می‌توانیم این قضاوت را داشته باشیم که میان‌رشته گرایی نه صرفاً یک تمایل نظری و دانشگاهی که یک ضرورت عملی و کاربردی است و علوم انسانی که با موجود پیچیده و چند بعدی انسان سر و کار دارند، به نحو ملموس تر و وسیع تری به این امر نیازمند می‌باشند. از این رو باید به موانع راه توسعه میان‌رشتگی اندیشید و برای مدیریت این موانع که لزوماً به معنا و نیازمند از میان بردن موافع مورد اشاره هم نیستند، چاره جویی نمود. برخی از مهم‌ترین موافع در مسیر توسعه میان‌رشتگی عبارتند از (فولاد چنگی و سامانی، پیشین):



فصلنامه علمی - پژوهشی

۹

پیش‌نیازها و موافع
تحقیق توسعه ...

۱. تعصب رشته‌ای: اگرچه صاحب‌نظران رشته‌های علمی و بهویژه علوم انسانی مدعی بی‌طرفی علمی هستند، در عمل، ارزش‌های محقق در تمام مراحل تحقیقی اعم از انتخاب سوال، رویکردهای نظری به موضوع، انتخاب متغیرها و سبک تحقیق دخالت دارد؛ به این دلیل، محققان میان‌رشته‌ای به راحتی نمی‌توانند ارزش‌های خود را نادیده بگیرند و به دوراز تعصب به محققان سایر رشته‌ها بپیوندند.

۲. تنوع قالب‌ها و نظریه‌ها: صاحب‌نظران رشته‌های مختلف در مطالعه یک پدیده واحد از نظریه‌ها و قالب‌های مختلفی استفاده می‌کنند. در مورد پدیده‌های پیچیده‌ی علوم انسانی به راحتی نمی‌توان برتری یک تبیین را بر سایر تبیین‌ها تعیین کرد.

۳. تفاوت‌های معرفت‌شناختی: تفاوت‌های معرفت‌شناختی سبب تفاوت در روش‌های خاص تحقیقی و سایر مفروضات اساسی می‌شود. هر کدام از رشته‌های علمی دارای روش‌های تحقیق خاص خود هستند که این امر تعارض‌ها یابد فهمی‌هایی را به دنبال دارد.

۴. زبان: هر رشته علمی دارای زبان و اصطلاحات خاص خود است. انجام مطالعات میان‌رشته‌ای مستلزم آن است که این اصطلاحات و زبان تخصصی رشته‌های مختلف با یکدیگر انطباق یابند. ارائه نتایج این دسته از تحقیقات نیز مشکل است، زیرا برای بیان یافته‌ها باید از واژه‌های فنی یک رشته خاص استفاده شود که معمولاً مخاطبان سایر رشته‌ها از آن بی‌اطلاع هستند.

۵. موافع سازمانی: سازمان‌های غالب به صورت رشته‌ای سازماندهی شده‌اند و طرفدار تخصص‌گرایی هستند.

۶. موانع شناختی: کسب مهارت و تخصص در یک یا دو رشته آسان نیست، در حالی که، دانش عمیق از رشته‌های مختلف لازمه انجام مطالعات میان‌رشته‌ای است.

خورسندی طاسکوه (۱۳۸۸)، مهم ترین موانع و چالش‌های میان‌رشته‌ای را ذیل سه عنوان کلی موانع سازمانی، موانع حرفه‌ای، و موانع فرهنگی اجتماعی دسته بندی نموده است. ایشان در حوزه موانع سازمانی، موانع مدیریتی، اداری، استقلال علمی، هزینه بری و زمان بری، در حوزه موانع حرفه‌ای، موانع فقدان تجربه حرفه‌ای، خود برتر بینی روشی، ارزیابی غیر علمی، نشر غیر حرفه‌ای، بازار کار و اشتغال، و در حوزه موانع فرهنگی - اجتماعی، موانع تسلط فرهنگ رشته‌ای، باورهای نظری دانشگاهی درون حوزه‌ای، پایداری انتظارات رشته‌ای، و مشارکت گریزی را قرار داده‌اند.

چالش‌های پیش روی میان‌رشتگی در حوزه علوم انسانی

علاوه بر موانع پیش گفته می‌توان گفت، میان‌رشتگی در حوزه علوم انسانی موانع خاص خود را نیز دارد. یکی از این موانع تمایل پایین بخش خصوصی به سرمایه گذاری در این حوزه است. شواهد حاکی از آنند که دولت نیز گرایش زیادی به سرمایه گذاری در این حوزه-غیر از موارد خاص-ندارد و به دلیل این که دستاوردهای علوم انسانی جنبه نظری و مفهومی بیشتری در مقایسه با علوم دیگر دارند، قدرت دفاعی کنشگران این حوزه در جذب منابع مالی تحقیقاتی هم پایین است. مانع دیگر در سختی شکل گیری اجتماعات علمی و حصول توافق و مفاهeme میان دانشمندان و پژوهشگران در حوزه علوم انسانی رخ نموده است (خورسندی طاسکوه، پیشین).

این نکته اساسی در جامعه ما در رابطه با پیشرفت جوامع غربی (گرچه گاه گفته می‌شود ولی) در عمل فراموش می‌شود که زیربنای تحول این جوامع تحول در حوزه علوم انسانی به معنای عام آن که در بر گیرنده علوم اجتماعی نیز می‌شود، بوده است. با رخداد بزرگ انقلاب اسلامی انتظار می‌رفت که توجه به این علوم به نحو چشمگیری افزایش یابد ولی در عمل چنین اتفاقی را شاهد نبوده‌ایم و حتی بذرگان انسانی ویژه‌ای که می‌توانست متکی بر اسلام کاشته شود و به ثمر نشیند، یا کاشته نشد یا ثمر چندانی نیاورد! این در حالی است که تلفیق علوم اسلامی پایه با زمینه‌های علوم انسانی نوین و آرایش و پیرایش مناسب و منطقی در این فرآیند می‌تواند بستر ساز گستره وسیعی از میان‌رشته‌هایی شود که انقلاب نو زایی (رنسانس) مناسب تحول جامعه با رویکرد اسلامی را ایجاد نماید. البته، بافت غیر کامل ترکیب عنصری

نیروی انسانی اندیشه‌گر حوزه‌های علوم اسلامی و علوم انسانی بر شدت مشکل بسیار افزوده است. به دیگر سخن، دانش آموختگانی که بر هر دو حوزه تسلط مناسبی داشته باشند، با وجود گذشت بیش از سه دهه از انقلاب، پر اندکند!

مشکل دیگر در رابطه با توسعه میان‌رشتگی در حوزه علوم انسانی، تنوع زیادی است که می‌تواند در این رابطه وجود داشته باشد. واقعیت این است که مرزهای علوم انسانی به دقت مرزهای علوم طبیعی شفاف نیستند و مناطق همپوشان در این دسته از علوم گسترده است و همین امر زمینه شکل‌گیری میان‌رشته‌های متعددی را به وجود آورده است که می‌تواند در عمل به ایجاد آشفتگی در تعریف و ایجاد میان‌رشته‌ها بیانجامد. در همین رابطه، امکان گسترده ایجاد میان‌رشته‌های دو حوزه‌ای (از راه تلفیق حوزه علوم انسانی با حوزه علوم طبیعی)، بر مشکل مورد بحث افزوده است.

مشکل دیگر که لاقل در تعداد زیادی از زیر بخش‌های حوزه علوم انسانی قابل طرح است، کمبود زیادی توان اندیشه‌گری اجتهادی است. گرچه دانش آموختگان بسیاری در همه حوزه‌های علوم انسانی وجود دارند ولی متاسفانه، دانشمند به معنای دقیق آن که به خود اجازه اجتهاد علمی بدهد بسیار نادر است! دانش آموختگان حوزه علوم انسانی، گرچه دارای عنوان دکتری هم باشند و یا در کسوت استادی دانشگاه، معمولاً توانی فراتر از انتقال دانش انسانی معارف دنیا را به نمایش نمی‌گذارند. با وجود این به نظر می‌رسد، توان بالقوه اجتهاد در بسیاری از دانش آموختگان حوزه علوم انسانی وجود دارد ولی به دلایلی که مهم‌ترین آن‌ها، خودباختگی در مقابل علوم انسانی متعارف است، توان بالقوه آن‌ها کمتر بالفعل می‌شود و این امر بر ایجاد میان‌رشته‌ها که نیازمند روحیه چاش جویی و پویایی طلبی علمی است، تاثیر گذاشته است.

جمع‌بندی

در این مقاله تلاش شده تا بر اساس مطالعات نظری و با توجه به تجربه‌های موجود، پاره‌ای از پیش‌نیازها و موانع تحقق علوم انسانی، میان‌رشته‌ای به بحث گذاشته شود. البته که دامنه چنین مواردی می‌تواند گسترده‌تر باشد، با این حال توجه به همین موارد از سوی محققان و سیاست‌گزاران می‌تواند راه پیش رو را، هموارتر کند. در پایان توجه به مسائل فرهنگی نیز حائز اهمیت است؛ با عنوان مثال در جامعه ما مشاهده تاریخی نشان می‌دهد که به علوم



انسانی بی توجیهی نمایان صورت گرفته است؛ از همان آغاز دوره دبیرستان دانش آموزان ضعیفتر به حوزه علوم انسانی تحويل شده‌اند و این امر در ورود به دانشکاه هم کاملاً مشهود است! این خطای فاحش تاریخی عملاً حوزه علوم انسانی جامعه ما را بسیار ضعیف نگه داشته است و طبیعی است که ضعف بنیادین می‌تواند بر شکل‌گیری میان‌رشته در این حوزه تاثیر بسیار داشته باشد.



فصلنامه علمی - پژوهشی

۱۲

دوره چهارم
شماره ۲
بهار ۱۳۹۱

منابع

- آراسته، حمید، (۱۳۸۸) میانرشهای‌ها در آموزش عالی؛ فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ سال اول؛ شماره ۲.
- افتخاری، علی، (۱۳۸۸)، علوم بین‌رشته‌ای در آموزش عالی، فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ سال اول؛ شماره ۲.
- آنتونیو، والزان (۱۳۸۹)، میانرشهای و موقعیت‌های یادگیری، ترجمه: توحیده ملاباشی، پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی چاپ اول.
- برزگر، ابراهیم (۱۳۸۷) تاریخچه، چیستی و فلسفه پیدایی علوم میانرشهای، فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ سال اول؛ شماره ۱.
- برگرون، برایان، (۱۳۸۷)، ترجمه: منوچهر انصاری؛ اصول مدیریت دانش؛ موسسه کتاب مهریان نشر؛ چاپ دوم.
- پورعزت، علی اصغر و آرین قلی پور (۱۳۸۸) توسعه رویکرد مسئله محوری در مطالعات میانرشهای؛ فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ سال اول؛ شماره ۲.
- جادویانی، حمید و جعفر توفیقی (۱۳۸۸)، ساختارها، فرآیندها و عوامل موثر بر توسعه میانرشهای‌ها، فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ دوره دوم؛ شماره ۱.
- خنجرخانی، ذبیح‌الله، (۱۳۸۸)، درآمدی بر ضرورت، جایگاه و انواع مطالعات میانرشهای در آموزش عالی، فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ دوره دوم؛ شماره ۱.
- خورستنی طاسکوه، علی (۱۳۸۷)، گفتمان میانرشهای دانش، پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی چاپ اول؛ پاییز.
- خورستنی طاسکوه، علی، (۱۳۸۸) میانرشتگی و مسائل آن در آموزش عالی؛ فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ سال اول؛ شماره ۲.
- دھشیری، محمد رضا (۱۳۸۸) رویکرد سازمان همکاری و توسعه اقتصادی به مطالعات میانرشهای، فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ دوره دوم؛ شماره ۱.
- رحمتی، محمد حسین، (۱۳۸۸) نوع شناسی مطالعات مدیریت اسلامی به عنوان یک دانش میانرشهای؛ فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ دوره اول؛ شماره ۴.
- زاهدی، کیوان (۱۳۸۸)، بررسی فرآخت آموزش و پژوهش میانرشهای؛ نیاز دیروز، رویکرد امروز، زیرساخت فردا، فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ دوره اول؛ شماره ۴.
- ضرغامی، سعید، (۱۳۸۷) ماهیت دانش و ضرورت مطالعات بین‌رشته‌ای با تأکید بر اندیشه‌های پست مدرن دریدا، فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ سال اول؛ شماره ۱.
- علوی‌پور، سید محسن و علی نعمت‌پور (۱۳۸۸)، مطالعه میانرشهای بحران جامعه مدرن، فصلنامه مطالعات میانرشهای در آموزش عالی؛ سال اول؛ شماره ۳.





فایرستون، ژوزف و مارک مک. ال روی، (۱۳۸۹) ترجمه: احمد جعفرنژاد و خدیجه سفیری؛ موسسه کتاب مهریان نشر؛ چاپ دوم.

فولادچنگی، محبوبه و سیامک سامانی (۱۳۸۷)، نقش مطالعات میانرشته‌ای در اعتلای علوم انسانی، به نقل از:

<http://www.ensany.ir/fa/content/۹۰۴۸۱/default.aspx>

کلاین، جولی تامسون (۱۳۹۱)، ترجمه: هدایت الله اعتمادی زاده (دریکوندی) و نعمت الله موسی پور؛ فرهنگ میانرشته‌ای در آموزش عالی: نظریه و عمل؛ پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی چاپ اول.
کوله، رژه و نیکول (۱۳۸۸) آموزش دانشگاهی و مطالعات میانرشته‌ای، ترجمه محمد رضا دهشیری، پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی چاپ اول.

محمدی روزبهانی، کیانوش، (۱۳۸۸)، پژوهش تفکر میانرشته‌ای، پیش نیاز میانرشتگی در آموزش عالی با تأکید بر یادگیری مسئله محور، فصلنامه مطالعات میانرشته‌ای در آموزش عالی، سال اول؛ شماره ۲.

مهر محمدی، محمود، (۱۳۸۸) ملاحظات اساسی در باب سیاست گذاری توسعه علوم میانرشته‌ای در آموزش عالی از منظر فرآیند تکوین؛ فصلنامه مطالعات میانرشته‌ای در آموزش عالی؛ سال اول؛ شماره ۳.

موهان، چاندرا و بالاساب رامانیام (۱۳۸۹)، یادگیری و تدریس میانرشته‌ای در آموزش عالی: نظریه و عمل، ترجمه: محمد رضا دهشیری، پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی چاپ اول.

میرزامحمدی، محمد حسن و علی صحبت لو (۱۳۸۸)، بررسی مبانی فلسفی برنامه‌های درسی میانرشته‌ای در آموزش عالی «دیدگاه اشکال دانش» در نزد فیلسوفان تحلیلی، فصلنامه مطالعات میانرشته‌ای در آموزش عالی؛ سال اول؛ شماره ۴.

میرعبدیینی، احمد، (۱۳۸۸) نقش ارتباطات در تحول و توسعه علوم میانرشته‌ای؛ فصلنامه مطالعات میانرشته‌ای در آموزش عالی؛ دوره اول؛ شماره ۴.

واقعیت‌های مطالعات و تحقیقات میانرشته‌ای در سایه تحلیل دفاعیه یک پایان نامه؛ به نقل از:

<http://www.hbashir.blogsky.com/>

Ausburg, Tanya(2006). Becoming Interdisciplinary: An Introduction to Interdisciplinary Studies. 2nd edition. New York: Kendall/Hunt Publishing.

Klein, Julie Thompson(1990). Interdisciplinarity: History, Theory, and Practice. Detroit: Wayne State University.

Gunn, Giles(1992). "Interdisciplinary Studies." Gibaldi, J. , ed. Introduction to Scholarship in Modern Language and Literatures. New York: Modern Language Association.

Khorsandi Taskoh, Ali (2011). Interdisciplinary Higher Education; Criticism, Challenges and Obstacles. Available at <http://ir.lib.uwo.ca/cgi/viewcontent.cgi?article=1014&context=researchday> (18 July 2011).

Davies. M. and Devlin, M. (2007). Interdisciplinary Higher Education: Implications for Teaching and Learning. Centre for the Study of Higher Education, The University of Melbourne. <http://www.cshe.unimelb.edu.au/pdfs/InterdisciplinaryHED.pdf>

Davis, James R. (1995) , Interdisciplinary Courses and Team Teaching:New Agreement for Learning, Phoenix, AZ:Orix Press(now an imprint of Greenwood Press)

Frodeman, R. and Mitcham, C. "New Directions in Interdisciplinarity: Broad, Deep, and Critical," Bulletin of Science, Technology, and Society, Vol. 27 (Fall 2007) no. 6; pp. 506–514

Frodeman, R. , Klein, J. T. , and Mitcham, C. (2010)Oxford Handbook of Interdisciplinarity. Oxford University Press,

Klein, Julie Thompson (1996), Crossing Boundaries: Knowledge, Disciplinaries, and Interdisciplinaries ,University of Virginia Press.

Klein, Julie Thompson (2002), Crossing Interdisciplinarity Education in K-12 and College:A Foundation for K-16 Dialogue ,New York:The College Board.

Repko, Allen F. (2005) Interdisciplinary Practice:A Student Guide to Research and Writing, preliminary edition, Boston:Pearson Custom Publishing.



فصلنامه علمی - پژوهشی

۱۵

پیش‌نیازها و موانع
تحقیق توسعه ...

